

A Győri Ítéltábla dr.Haller Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Péter Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt a Tatabányai Törvényszék előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2013.évi március hó 1.napján 13.P.20.191/2013/7.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 9.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes 15 napon belül az alperes kiadójának a "A" Kábeltelevízió Szolgáltató Kft-nek köteles 230.000 (kettőszázharmincezer) forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat mint perköltséget megfizetni.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes kiadójának "A" Kábeltelevízió Szolgáltató Kft-nek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 48.000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felperes sajtó-helyreigazítás iránti indított keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes kiadójának 230.000 forint + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, valamint az állam javára 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes 2013.január 19-én a déli órákban 5 db háztartási hulladékot is tartalmazó zsákot rakott le szabálytalanul **Város 1** belvárosában úgy, hogy azokat a szelektív hulladékgyűjtő konténerek mellé helyezte. A zsákok elhelyezését megelőzően a felperes nem győződött meg a szelektív gyűjtő konténerek telítettségéről. Gépkocsijából kiszállva fiával együtt körülnézett, majd a zsákok kirakodásához fogott.

Az eseményekről készült, a térfelügyelő kamera által készített felvételt az alperes a 2013.január 25-i „Lebuktak az illegális szemetelők” című riportjában és azzal összefüggésben internetes honlapján is közzétette. A riport szövegében a felperesről nem esett szó, és az őt nem is nevesítette. A térfelügyelő kamera felvételéből készült mintegy 8-10 másodpercnyi időtartamú videófilm részlete alapján a felperes az idő rövidségéből adódóan nehézkesen, de a közélet iránt érdeklődő személyek számára felismerhető volt. Az alperesi riport arról tudósított, hogy **Város 1**ben nagy problémát jelent az illegális szemetelés. Az is látható volt, hogy a szelektív hulladékgyűjtést is végző **Város 1**i Köztisztasági Kft. szakembere a szelektív hulladékgyűjtőnél válogatja a felperes által kihelyezett zsákban található hulladékot és minősíti annak tartalmát. A riportban azt is

közltek, hogy a biztonsági kamera felvételeiből bevágott részletek alapján az **"B"** Kft. ügyvezetője ismeretlen tettes ellen feljelentést tett. Kérték azok segítségét, akik felismerik a felvételen látható két férfit, hogy jelentkezzenek az **Város 1i** Köztisztasági Kft. irodájában. Az alperes internetes felületén a híradó riport mellett látható 2-3 percnyi, a térfelügyelő kamera által rögzített felvétel alapján a felperes felismerhető volt.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperest működtető felelős kiadó a **"A"** Kábeltelevíziós Szolgáltató Kft.

Megállapította, hogy az alperes 2013.január 29-én vette át a felperes sajtó-helyreigazítási kérelmét, amelynek azonban nem tett eleget.

A törvényszék rámutatott arra, hogy sajtó-helyreigazítási perben a képmás és jó hírnév sérelmének megállapítására irányuló kereseti kérelmet érdemben nem vizsgálhatta, s ekként nem képezte a jelen per tárgyát a videófelvétel felhasználásának jogszerűsége sem. Hangsúlyozta, hogy a perben érvényesíteni kívánt sajtó-helyreigazítási igény kizárólag a felperes 2013.január 29-i kérelméhez igazodhatott. Ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy a sérelmes közleményből a felperes felismerhető volt., a helyreigazítási kérelem előterjesztésére határidőben került sor. Megállapította, hogy az alperes a felperest bűncselekmény elkövetésével nem hozta összefüggésbe.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás alapjául szolgáló felvétel valós, így az önmagában helyreigazítási kérelem alapjául nem szolgálhat. Hangsúlyozta, hogy a zsákok tartalmától függetlenül önmagában jogsértő volt az, hogy a hulladékokat a felperes nem a konténerekbe helyezte el, hanem azokat zsákban rakta ki. A térfelügyelő kamera felvételei alapján az is megállapítható volt, hogy a háztartási hulladék kihelyezése a felperes személyéhez köthető. Az elsőfokú bíróság életszerűtlennek találta az ezzel kapcsolatos felperesi előadást, mely szerint a hulladék más személy közbenjárása révén került volna a hulladékgyűjtő konténerek mellé elhelyezésre.

A törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 2012.évi CLXXXV.tv. 2.§./1/ bekezdésének 23.pontja, 31.§./1/ bekezdésének e/pontja, 39.§./2/ bekezdése és 61.§./1/ bekezdése, valamint a 2012.évi II.tv.196.§./2/ bekezdése és a vonatkozó önkormányzati rendelet alapján a felperes szabálysértést követett el, ugyanakkor rámutatott, hogy a jelen eljárás szempontjából a konkrét szabálysértési eljárásnak nincs jelentősége.

Kifejtette, hogy a felperes fia az eljárásban félként nem szerepelt, így az ő javára az alperest helyreigazításra nem lehetett kötelezni. Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által a sajtó-helyreigazítási kérelemben kifogásolt tények valóságát az alperes bizonyította. Az ítélet indokolásában kitért arra, hogy az alperest illető perköltséget a felperesnek az alperes kiadója az **"C"** Kft. részére kell megfizetnie, mert a jogi személyiséggel nem rendelkező sajtószerv perbeli jogképessége csak a helyreigazítás vonatkozásában áll fenn.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az alperesnek a kereseti kérelemben írtak szerinti helyreigazítási közlemény közzétételére kötelezését, valamint az alperesi tudósítás, közlemény és videó

az alperesi honlapról történő eltávolítását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során nem tartotta be az eljárási szabályokat, a bizonyítási teherrel kapcsolatban a felek részére nem adott megfelelő tájékoztatást. Előadta, hogy érthetetlen és logikailag nehezen értelmezhető az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint a közzétett felvételeket az eredetihez képest nem változtatták meg, s így azok önmagukban nem szolgálhattak sajtó-helyreigazítás alapjául. Hangsúlyozta, hogy amennyiben ez az álláspont azt tükrözi, hogy a másodlagos közlésért a sajtó nem tehető felelőssé, úgy az nyilvánvalóan téves. Rámutatott, hogy a törvényszék ítélete nem értékelte azt a tényt, hogy a két, az alperes által felhasznált és az eljárás során bizonyítékként értékelt felvétel között 3 nap telt el, így a hulladékok kihelyezéséről készült felvételen látható szemetes zsákok nem azonosíthatóak a zsákok tartalmáról készült felvétellel. Támadta az elsőfokú ítéletet azzal is, hogy a törvényszék a videó tartalmának értelmezése során kritikátlanul átvette az alperesi képviselő nyilatkozatait és így kizárólag "D" tanúvallomása - és nem a videó felvételek alapján - állapította meg a zsákok azonosságát. Az ítéleti tényállás alapjául szolgáló vallomás értékelésénél a törvényszék nem volt figyelemmel arra, hogy "D" érdektelen tanúnak nem tekinthető, a tanúvallomása nem volt tényszerű és azt az elsőfokú bíróság tartalmilag is tévesen, az előtte folyamatban volt 13.P.20.191/2013. szám alatti perben ugyanezen tanú által tett vallomást figyelmen kívül hagyva értékelte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mindezekből következően sérti a Pp.2.§-át, 163.§-át, 3.§./3/ bekezdését, 206.§./1/ és /2/ bekezdését, 345.§./2/ bekezdését és a Ptk.79.§./1/ bekezdését. Álláspontja szerint a bizonyítási eljárás alapján mindössze az lett volna megállapítható, hogy a felperes 2013.január 19-én 5 zsáknyi szelektíven gyűjtött hulladékot kihelyezett a kukák mellé, míg 2013.január 22-én az alperes kamerája 3 db más színű zsákot és egy Aldi-s szatyrot rögzített és ezek tartalmának vizsgálatára került sor az alperes, illetőleg az "B" Kft. alkalmazottjai részéről. Ez utóbbi eseményt követő 2 nap elteltével került közzétételre az "B" Kft. közleménye, illetőleg 2013.január 25-én az alperesi híradó ezt megelőzően 2013.január 21-én a felperestől a kommunális hulladékot a kommunális hulladékgyűjtő kukából 2013. január 21-én elszállították. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a 2012.évi CXLV.tv. tartalmát annak 4.§./1/ és /3/ bekezdésében és 5.§-ában írt rendelkezéseit. Ebből következően pedig az sem állapítható meg, hogy a felperes szabálysértést követett volna el.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint a törvényszék a feleket az eljárási szabályoknak megfelelően oktatta ki a rájuk háruló bizonyítási teherről, a bizonyítékokat pedig helyesen értékelve, helytálló tényállást állapított meg. Változatlanul vitatta, hogy az alperesi híradóban közzétett felvételek alapján a felperes felismerhető lett volna. Hangsúlyozta, hogy nem képezi a jelen per tárgyát a jelenlegi ügyben és a Tatabányai Törvényszék előtt 13.P.20.192/2013.szám alatti eljárásban hozott ítéletek összehasonlítása. Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően, hogy a sajtó-helyreigazításra irányuló kereseti kérelem más kereseti kérelmekkel nem bírálható el együttesen. Hangsúlyozta, hogy a felvételek tartalmát a felperes nem vitatta, a zsákok tartalmának manipulálására pedig mind az első- mind a másodfokú eljárásban alaptalanul hivatkozott, az azzal kapcsolatos elsőfokú bírósági megállapítások alapjául nem kizárólag a felperes által utóbb kifogásolt tanúvallomás szolgált. "D" pedig egyébként sem tekinthető érdekelt vagy elfogult tanúnak. Fenntartotta, hogy a felperesi cselekmény szabálysértésnek minősül és ezt az elsőfokú szabálysértési hatóság is megállapította.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélet tábla kiegészíti azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően 2013.március 25.napján az elsőfokú iratokhoz csatolásra került **Város 1** város jegyzőjének az a 7736-2/2013. számú 2013.március 20.napján kelt határozata, amely a felperest jogellenes hulladék elhelyezése miatt 9.000 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésével sújtotta. A határozat nem jogerős.

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas volt.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen a Pp.206.§./1/ bekezdésének megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg és az abból levont jogi következtetése is érdemben helytálló.

A felperesi fellebbezésben írtakkal ellentétben az elsőfokú bíróság a felekre háruló bizonyítási terhet helyesen határozta meg és a Pp.3.§./3/ bekezdésének megfelelő tájékoztatást adott arról. Helytállóan határozta meg a törvényszék a sajtó-helyreigazítási eljárás tárgyát és ehhez képest a fellebbezésben hivatkozott eljárási szabálysértések nem állapíthatóak meg. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy ebből következően a másodfokú eljárásban a fellebbezés alapossága esetén sem lett volna helye annak, hogy az ítélet tábla kötelezze az alperest a sérelmezett közlemények eltávolítására. Helytállóan utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a felperes gyermeke vonatkozásában az alperes helyreigazításra nem volt kötelezhető, s a sajtó-helyreigazítási eljárás tárgyára tekintettel a képmással visszaélésre alapított felperesi előadás nem volt tárgya a pernek, így abban nem volt vizsgálható az sem, hogy a felperesről készült felvételt torzításmentesen jogszerűen be lehetett-e mutatni.

Az elsőfokú eljárás során **"D"** tanú elfogultságára a felperes annak ellenére nem hivatkozott, hogy a tanú meghallgatására a felperes jelenlétében került sor. A rendelkezésre álló peradatok alapján a tanú érdekeltsége, elfogultsága nem állapítható meg, így a tanúvallomást az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte érdektelenként. Osztja az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően is, hogy a felperes által kihelyezett, majd utóbb az **"B"** Kft alkalmazottja által megvizsgált zsákok azonossága, a tanúvallomás és a videófelvevételek alapján egyértelműen megállapítható volt. Helytálló az a következtetés is, hogy életszerűtlen az az előadás, mely szerint a felpereshez és családjához köthető iratok nem a felperes révén kerültek a megvizsgált szemetes zsákokba. A felvételek és a zsákok azonosíthatósága szempontjából nem az egyes felvételek közzététele időpontjának, hanem annak van jelentősége, hogy a két felvétel elkészülte között mindössze 3 nap telt el. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a zsákok mellett elhelyezett további hulladék (a felperesi fellebbezésben is hivatkozott Aldi-s szatyor) nem képezte a jelen per tárgyát.

Az a felhívás, mely szerint aki felismeri a felvételen látható személyeket az jelentkezék az **"B"** Kft. irodájában, nem valótlán állítás, így a sajtó-helyreigazítási eljárásban nem sérelmezhető. A való tényekből levont jogi következtetés, valós tények jogi megítélése -

nevezetesen, hogy azok jogsértőek-e-nem tényállításnak, hanem véleménynek minősül (BH.1992.753.) és ekként sajtó-helyreigazítás alapjául nem szolgálhat.

Azt helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a jelen eljárásnak nem volt tárgya, hogy a felperes szabálysértést követett-e el, erre tekintettel az elsőfokú ítélet indokolásából az ítéltábla mellőzi a felperesi szabálysértés elkövetésére vonatkozó jogi okfejtést.

Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében arra kötelezte a felperest, hogy az alperes kiadója részére fizessen meg 230.000 forint + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget.

Az ítélet indokolása rögzíti, hogy az alperes kiadója a "A" Kábeltelevízió Szolgáltató Kft. ugyanakkor a perköltségre vonatkozó rendelkezések indokolása során a törvényszék az alperesi kiadóként az "C" Kft-t nevesítette.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét akként pontosította, hogy az alperes kiadójaként a "A" Kábeltelevízió Szolgáltató Kft.-t nevesítette és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban vesztes felperes a Pp.239.§. és 78.§./1/ bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezése folytán felmerült költségeinek és a feljegyzett eljárási illeték állam javára történő megfizetésére (6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdés).

Az alperesnek fizetendő ÁFÁ-t is magában foglaló ügyvédi munkadíj összegét a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéltábla a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./1/, /3/, /5/ és /6/ bekezdései alapján 50.000 forintban állapította meg.

Győr, 2013.évi május hó 23. napján

Dr.Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Mészáros Zsolt sk.
bíró